„Frem“ og „Tilskueren“, og Hr. Carl Aller „Illustreret Familiejournal“, „Dansk Mønstertidende“ og „I ledige Timer“. At „Kvinden og Samfundet“ vil blive tilsendt den nye Klub, er en Selvfølge. Ogsaa Pengegaver ere blevne modtagne med stor Taknemlighed.

Klubbens Lokaler ere aabne for Medlemmer hver Aften Kl. 8—10½. Medlemmerne kunne drikke Te, dyrke Samtale og Musik og læse Blade og Tidsskrifter. Hver Onsdag vil der desuden skiftevis blive budt Foredrag, Oplæsninger, Koncerter og Fremvisninger af geografiske Lysbilleder. Foredragene ordnes af Cand. mag. Frk. Ida Falbe-Hansen, Oplæsningerne af Fru Emil Poulsen, Koncerterne af Fru Nanna Liebmann og Lysbillederne af Frk. Helga Munch. Kontingentet er 2 Kr. aarlig.

Til Syge- og Hjælpekassen betales 17 Øre ugentlig. Der ydes Medlemmerne fri Læge, Medicin og Hospitalsophold samt Landophold for Rekonvalescenter. Man paatænker end yderligere at sætte sig i Forbindelse med en Livsforsikringsanstalt, saaledes at Medlemmerne kunne tegne Forsikring paa billige Vilkaar.

Indmeldelser kunne ske paa „Kvindernes Bygning“s Kontor, Gothersgade 48, Kl. 10—2.

En Indsigelse.

Jeg tillader mig herved at foreslaa „Dansk Kvindesamfund“, som Repræsentant for Danmarks Kvinder, at nedlægge en offentlig Protest mod Jonas Lies nye Stykke „Lindelin“, specielt i det Tilfælde Opførelsen deraf skulde blive forsøgt her i Landet. Det har glædet mig at se, at Norges Kvinder har gjort det i Følelsen af, at Stykket er en Skamplet paa Kvinden. *Hvis* en saadan findes i Livet, saa vil hun, til Held for os, absolut høre til de sjældne Undtagelser, og maa nærmest henføres under Kokotternes Kategori, og i saa Fald bliver Bogen usædelig — i modsat Fald — et Slag i Luften. Lad være, at Bogen ellers er *velskreven* — den virker dog trættende ved sin evige Tilbagevenden til det samme.

Men Hovedsagen er, at det staar for mig, som det *store* Flertal af Kvinder maa finde sig forhaanede ved denne Skildring.

C. B.
Medlem af D. K. i Aarhus.